

ایجاد کرد و دو شرکت امریکایی مدیریت دارایی را نیز خریداری نمود:

در این شرایط هنینگ شولت - نوئل^۳، رئیس شرکت آلیانز اظهار داشت که شرکت وی در بازار مدیریت دارائی آلمان کمتر از حد واقعی خود ظاهر شده و فروش بسیار کمی از طریق بانک ها داشته است. بدین ترتیب آلیانز با خرید بانک درسدنر دو کانال برای ارائه محصولات خود به دست می آورد: یک بانک خردۀ فروشی و DIT، که یکی از شعب بانک درسدنر و دیگری چهارمین موسسه بزرگ مدیریت اندوخته در آلمان می باشد.

دلیل اصلی اعتقاد وی به مفهوم خدمات مالی همه جانبه این است که امروزه آلمانی ها تعامل کمتری نسبت به حساب های پس انداز و بیمه عمر دارند و بیشتر علاقمند به خرید سهام بخصوص از طریق صندوق های تعاونی می باشند. لذا انتظار می رود که این روند هم چنان ادامه یابد؛ نه به این دلیل که دولت می خواهد آلمانی ها را متلاuded سازد که اندوخته بیشتری برای مستمری بازنیستگی خود ذخیره کنند و کمتر به دولت وابسته باشند.

آغاز انقلاب (تحویل تکرش مدیریت در قرن ۲۱)

در اوائل ماه آوریل سال ۲۰۰۱، شرکت آلیانز، به عنوان یکی از شرکت های بزرگ بیمه ای، پیشنهاد دوستانه ای را با درسدنر^۱، سومین بانک بزرگ آلمان مطرح نمود. با انجام این کار، آلیانز گام بلندی به سوی تحقق مفهوم خدمات مالی همه جانبه^۲ بر می دارد. این اصطلاح به معنای ارائه خدمات بیمه ای، خدمات بانکی و مدیریت دارائی ها در یک مکان می باشد. این معامله بعضی از مشکلات مربوط به سهامداران تعاونی (متقابل) را نیز در بخش مالی آلمان رفع می کند. آلیانز تا مدت ها اعتقاد داشت که انجام فعالیت های بیمه گری از طریق نمایندگان کافی نیست، حتی اگر به تنهایی در آلمان ۱۷ میلیون مشتری، وجود داشته باشد. به همین منظور در طول چند سال گذشته، این شرکت مونیخی، یک بخش مدیریت دارائی

است. ریاست بانک هم چنان به عهده برنده فارهولز^۳ خواهد بود که ماز فرانکفورت آنرا اداره خواهد کرد. او به برنامه خود برای کاهش شبکه شعب بانک از ۱۱۵۰ شعبه به ۸۵۰ شعبه ادامه خواهد داد. این برنامه پس از آن آغاز شد که تلاش‌های بانک برای ادغام با دویچ بانک^۴ به شکست انجامید بازوی بانکداری سرمایه‌گذاری درسدنر یعنی درسدنر کلینورت واسرستین^۵ (DRKW) حفظ خواهد شد، هرچند که ممکن است در طول چند سال آینده تغییراتی در آن به وجود آید. منطق حکم می‌کند که کلینورت واسرستین حفظ شود؛ چرا که علت شکست معامله دویچ درسدنر^۶ اختلافاتی بود که بر سر آینده بانکداران سرمایه‌گذار درسدنر به وجود آمد. از همه مهم‌تر آن که این معامله تأثیر کمی بر سرعت بخشیدن به اتحاد در صنعت خدمات مالی خرده فروشی آلمان خواهد داشت. با این فرض، این مسأله بر رقیبان درسدنر فشار خواهد آورد. رالف بروئر^۷، رئیس دویچ بانک نیز مانند شولت. نوئل معتقد به خدمات مالی همه جانبی

مبادله سهام میان آلبانز و مونینخ‌بری (بزرگ ترین بیمه‌گر اتکایی دنیا و دومین بیمه‌گر بزرگ آلمان) نیز بخشی از این معامله است که حرکت به سوی عملی کردن خدمات مالی همه جانبی را تقویت می‌کند. بدین ترتیب مونینخ ری سهام آلبانز را در هایپو وراینس بانک^۸ (دومین بانک بزرگ آلمان) بدست می‌آورد و در مقابل سهام خود را در بانک درسدنر به آلبانز واگذار می‌کند. بعد از اتمام این معاملات، مونینخ ری انتظار دارد که مالکیت یک چهارم از هایپو وراینس بانک را (به عنوان یک رهن دهنده بزرگ) بدست آورد، که در مقایسه با مالکیت ۵ درصدی آن در حال حاضر، یک گروه خدمات مالی همه جانبی دیگر به وجود آید.

هم چنین آلبانز تنها مالک شرکت بیمه عمر آلبانز لبنسورسیچرانگ^۹ خواهد شد، که هم‌اکنون تنها مالک نیمی از آن است.

تغییر کوچک

در هر صورت این ادغام از بعضی جهات تغییرات کمی را به دنبال خواهد داشت. به عنوان مثال تأثیر آن بر درسدنر بسیار ناچیز

3. Bernd Fahrholz.

4. Deutsche Bank.

5. Dresdner Kleinwort Wasserstein.

6. Deutsche Dresdner.

7. Rolf Breuer.

1. Hypo Vereinsbank.

2. Allianz Lebensversicherung.

آلمان می‌پاشد، تحت مالکیت بانک‌های پسانداز قرار دارد، و سومین بانک بزرگ آلمان با نام بانک سرمایه گذاری ایالتی^۵ نیز در اختیار بانک‌های تعاونی است. در سال‌های ۱۹۹۹ و ۲۰۰۰ هر یک از این بانک‌ها پول بیشتری را نسبت به بانک رهبر یعنی دویچ بانک در اختیار داشتند. بانک‌های خصوصی غالباً شکایت دارند که بانک‌های پسانداز از مزایای ناعادلانه‌ای برخوردارند. زیرا بانک‌های بخش عمومی تحت مالکیت شهرداری‌ها قرار دارند (یا توسط آنها ضمانت می‌شوند) و می‌توانند ارزان‌تر از رقبای خصوصی خود وام بدهند.

در بانکداری تعاونی نیز که مشتمل بر ۱۲ لندز بانک^۶ می‌پاشد، این مسئله صدق می‌کند و این بانک‌ها در تملک حکومت‌های ایالتی و انجمن‌های منطقه‌ای بانک‌های پسانداز هستند. ولی امروزه تغییراتی در جریان است. کمیسیون اروپا بر سر تضمین‌هایی که لندرز بانک و بانک‌های پسانداز از آن بهره می‌برند، با دولتهای فدرال و ایالتی آلمان درگیری داشته است. در این شرایط بانک‌های پسانداز کوچک‌تر از این کشمکش دور بوده‌اند، چرا

می‌پاشد. با این حال او هنوز در پی شرارت با یک بیمه‌گر بزرگ مثل شرکت آکسا ری (AXA Re) فرانسه می‌پاشد.

در این شرایط بانک کوچک‌تر کامرز بانک^۱ قبلًا با شرکت جنرالی^۲ که یک شرکت بیمه ایتالیانی است، ارتباط برقرار کرده بود و با وجود این ارتباط و هم چنین به دلیل کوچک بودن شرکت، خریداری آن آسان‌تر گردید. با احتساب تمام این شرایط هنوز انقلاب آغاز نشده است و با به هم پیوستن هریک از بانک‌های کامرز بانک، دویچ بانک یا هایپو وراینس بانک، سه‌م ترین تغییرات در بخش‌های عمومی و تعاونی به وجود می‌آید. قدرت این مؤسسات اغلب باعث شکفتی غیرآلمان‌ها می‌شود چرا که بیش از ۵۰ درصد حسابهای پسانداز آلمانی‌ها در اختیار ۵۶۳ بانک پسانداز^۳ قرار دارد که معمولاً در مالکیت شهرداری‌ها است و ۳۰ درصد بعدی در اختیار حدوداً ۱۸۰۰ بانک تعاونی می‌پاشد. دکا بانک^۴ که دومین اداره‌کننده بزرگ‌اندوخته از نظر دارائی در

1. Commerzbank.

2. Generali.

3. Sparkassen.

4. Deka Bank.

ولی به نظر می‌رسد تغییراتی که در وضعیت بخش عمومی ایجاد می‌شود به اندازه تحولات بانک‌های خصوصی، بزرگ و با اهمیت باشد. بدون ضعانت‌های دولتی، بانک‌های بخش عمومی ضعیف‌تر به نظر خواهد رسید و به طور منطقی بعضی از آن‌ها برای واگذاری مطرح می‌شوند.

برخی از آن‌ها ممکن است با یکدیگر متحد شوند و قابل تصور است که سرانجام بعضی از قسمتها به رقیبان خصوصی واگذار گردند. ولی با وجود تمام این رویدادها، تغییر وضعیت بخش مالی کشور آلمان کامل نخواهد بود، چراکه این تغییرات اساساً داخلی باقی خواهد ماند. گفته می‌شود که آلیانز تلاش می‌کند که به بازار امریکا و ژاپن نفوذ کند ولی حیطه اصلی فعالیت آن در اروپا است. با ورود اسکناس‌ها و سکه‌های یورو منطقه تک واحدی را مشخص خواهد کرد. ولی به سبب نظام حمایتی باقی‌مانده از گذشته، صنایع بانکداری و بیمه اروپا هنوز می‌توانند سیستم مالی بدون مرز را بکار گیرند. تنها زمانی که این امر اتفاق بیافتد تحول واقعاً کامل خواهد شد.

که هیچ گونه فعالیت کاری بدون مرزی انجام نمی‌دهند. ولی وقوع تغییرات بزرگ در لندرز بانکن که تصفیه حسابهای آن‌ها را انجام می‌دهد، بر این بانکهای کوچک تأثیر می‌گذارد. در هر صورت تعداد بانکهای پسانداز کوچک و تعاونی‌ها به سبب ادغامهایی که صورت می‌گیرد، به آرامی در حال کاهش است. شاید در ماه‌های قبل آن‌ها در برابر اعطاء هرگونه امتیازی به کمیسیون موضع‌گیری کردند، ولی هم‌اکنون در حال تغییر زمینه کاری خود هستند. صحت تحقیق این تغییر در تصمیم پیشنهاد وست دویچ لندرز بانک¹ که بزرگ‌ترین لندرز بانک و چهارمین بانک بزرگ آلمان است، نهفته است. طی این پیشنهاد فعالیت‌ها به دو بخش تجاری (ولی ن خصوصی) و عمومی تقسیم می‌گردد. دومین بانک بزرگ دولتی بنام بایریچ لندز بانک² نیز یک ماه پیش اعلام کرده بود که امکان دارد بدون در نظر گرفتن تضمین‌ها، ساختار خود را بازسازی نماید. هیچ کس نمی‌تواند بگوید که حاصل همه این رویدادها دقیقاً چه خواهد بود.